

אשית עצות בנפשי

שיחות זפנינים

ממורדינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת תרומה

תשפ"ד

שיעור ליל שישי
יתרו תשפ"ד

שבת בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

סעודת ראש חודש
לתומכי הכולל

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת יתרו תשפ"ד

יתרו הגיע לשמוע שיעורים מהצדיק

בצד, הוא חייב לבוא למשה רבינו.

המניעות – הקושיות למה לשמוע שוב חיזוק

השאלה נשאלת על ידי הרבה אנשים, מה הצורך לבוא שוב לשיעור חיזוק, מה הצורך לבוא להתאסף ולהתפלל יחד בשבת קודש, אני יודע כבר הכל, הרי כאן בהיכל הקודש, לא יחדשו בשיעורים חדשות גדולות, ולא תגיע איזה דרשה שכולם יעמדו שם מולהבים עם איזה משל ונמשל וסיפור, הרי רק יעברו שוב על אותם הדברים ואותם החיזוקים, ואני בטוח שכמעט כל האברכים שהגיעו לכאן חשבו לעצמם קודם ביאתם לשיעור, מה כבר אשמע בשיעור, מה יש לי לבוא, הרי אשמע שוב את אותם דברים כמו כל שבוע, ואני כבר מכיר ויודע, ולמה אבוא, והרבה חושבים למה יש לי לבוא להתפלל יחד, אני מתבייש לספר, אבל אספר לכם כי אולי יהיה לכם חיזוק מזה, אני זוכר בזמנים של מוהרא"ש אחרי שכבר הגעתי כמה שנים לכל השיעורים, והייתי יכול להגיד לפני השיעור בדיוק רב את כל מה שמוהרא"ש יגיד בשיעור, את כל סדר השיעור, במה הוא יתחיל ובמה הוא ימשיך וכו', ואיזה סיפור יספר, ואני הייתי אחרי שבוע שלם של עבודה קשה עם הבחורים, ולבד מזה היה לי את המניעות שלי, לא לפגוש כל מיני אנשים שלא רציתי לפגוש, ואני חשבתי שאני יכול

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב ולחזור על העצות הקדושות ודברי התורה והחיזוק והשכל של רבינו, השבוע אנחנו רואים את החשיבות שיש בזה, כשיתרו הגיע למשה רבינו, וישמע יתרו, שואל רש"י מה שמועה שמע ובא, מה הוא שמע שגרם לו לבוא למשה רבינו, שמע קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, יתרו יושב במקומו במנוחה אבל יש כאן משהו שגורם לו לעזוב את הכל ולבוא למשה רבינו, הוא שמע איך שעם ישראל עברו את קריעת הים, הקב"ה קורע להם את הים, כל האומה יוצאת ממצרים, ממקום סגור ומסוגר, שאף עבד לא יכל לברוח, והקב"ה קרע להם את הים, ניסי ניסים, וכמה דקות אחרי זה יש מלחמת עמלק, עמלק מגיע ועושה ליצנות מהכל, מזה הבין יתרו שהוא לא יכול לעמוד מרחוק, הוא לא יכול להישאר במרחקים כי עמלק יכול בדקה אחת לעשות ליצנות מהכל, והבחירה גדולה ביותר, ולא די בלשמוע פעם אחת איזה דבר חיזוק, ואסור לאדם להגיד אני כבר יודע הכל, מה כבר אפשר לחדש לי בשיעור, כי האמת היא שכל מה ששמעו יכול עמלק ברגע אחד לבטל, בתנועת יד אחת הוא מבטל את כל מה שקיבלו כמה שנים, ולכן יש לשמוע שוב ושוב, ואת זה יתרו הבין, הוא לא יכול לעמוד

שהקב"ה מצפה לו, וכמה שהקב"ה אוהב אותו וחפץ בתפלתו, ולכן צריך לבוא שוב אל רבינו, והכוונה לבוא אל רבינו היינו לפתוח את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, אבל גם לבוא למקום שמתאספים ומדברים מרבינו, שישמע שוב את הדיבורים, אולי הפעם ידלק שוב ואולי הפעם יעשו הדברים רושם בלבו.

עמלק עם הליצנות מאבד את האמונה

חז"ל אומרים שעמלק נראה כמו אחד שנכנס לתוך אמבטיה רותחת, הוא נכווה היטב, אבל הוא גרם שאחרים יכנסו אחריו, כולם ראו איך הקב"ה הוציא את ישראל ממצרים וקרע להם את הים ועשה להם ניסים ונפלאות, כל האומות פחדו לגעת בעם ישראל לרעה, אבל עמלק רצה לקרר וניסה להראות שהכל כלום, ובליצנות ניסה להוכיח שלא היה כלום, ואתה עייף ויגע, עייף אותם בעצבות וטימא אותם, ולכן חייבים לבוא שוב לשיעורים לשמוע חיזוק, ואני לא יודע בכלל אם מספיק פעם בשבוע, אני זוכר שפעם אחת הגעתי למוהרא"ש באמצע השבוע, וזה לא היה בליל שישי, ושאל מה הגעת, ואמרתי שאני לא יודע למה הגעתי, הרגשתי צורך לבוא, ואמר לי שנכון הדבר, כי על האדם עובר כל הזמן מה שעובר, וצריך לבוא שוב ושוב להתחזק, שומעים את אותם הדיבורים, אבל זה מרענן שוב את המוח, נזכרים שוב ושוב שיש הקב"ה בעולם, ואין הקב"ה עושה לאדם שום דבר רע, לפעמים חושב האדם שמן השמים מלקים אותו ופוגעים בו, ובשיעורים ישמע שהכל לטובתו, והקב"ה רק רוצה להיטיבו, אנחנו כולנו הורים לילדים שמחפשים את הדבר הכי טוב לילדים, וכשאנחנו לוקחים את הילדים לרופא, הם כל כך כועסים עלינו ובוכים וצועקים, ולא יודעים בשכלם הקט כמה אנחנו רוצים רק את טובתם, ואנחנו כולנו נראים כמו הילדים הקטנים, אנחנו בוכים וצועקים למה הקב"ה עושה לנו כך

לשבת בבית, הרי אני בן אדם טוב, עובר על הפרשה כל שבוע וגורס כל יום ח"י פרקים משניות וכו', אבל ברוך השם שהיה לי שכל ולא פספסתי אף שיעור.

כשלא מגיעים לצדיק – יש חסרון אמונה

רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן בחלק א' בסימן קנ"ה, אני אומר את הסימנים כדי שמי שרוצה יוכל לחזור על זה בביתו, רבינו אומר כך: עצבות היא מדה רעה מאוד, ומה שהאדם אינו נוסע להצדיק הוא מחמת עצבות ועצלות, היינו מחמת חסרון אמונה, רבינו אומר שאדם לא מגיע לצדיק כי הוא בעצבות, וממשיך בדבריו שלכן הוא גם מתבלבל בתפלתו, וזה מה שאנו רואים בפרשת השבוע, יתרו ראה איך שאחרי מעמד קריעת ים סוף יכול להיות שעמלק יבוא ויעשה ליצנות, מזה הוא הבין שהוא חייב להיות ליד משה רבינו, ולשמוע שוב חיזוק, ולשמוע שוב שיש הרבה ליצנות ויש הרבה חלישות הדעת, כי הס"מ מאוד מפחד כשרואה שיהודי מתקרב לרבינו, כי כשיהודי מקשר עצמו לרבינו ומציית לכל דבריו, הרי הוא משתנה לגמרי, כי רבינו אומר לו לדבר אל ד', ורבינו אומר לו שהקב"ה אוהב אותו.

הצדיק מכניס תקוה במוחו של האדם

לפני שיהודי מתקרב אל הצדיק, ראשו מלא במחשבות גרועות, ואין הכי נמי שיש מחשבות גרועות של ניאוף ועבירות, אבל המחשבות הגרועות ביותר שיכול להיות לאדם, זה שהוא חושב בראשו שהקב"ה אינו אוהב אותו, שהקב"ה כועס עליו, ושהקב"ה כבר התייאש ממנו, ושהקב"ה אינו משגיח עליו רחמנא ליצלן, והאדם חושב מה כבר יהיה אם אתפלל, וכי מי צריך את תפילתי, והוא מתמלא ביאוש ומרמור, וכשהאדם מתקרב אל הצדיק הוא שומע מהצדיק כמה

את הגמרא ולא מביין וכו', אולי תעשה את הדרך שרבינו אומר, תיקח לכתחילה גמרא רק כדי להגיד את המילים, האמירה בלבד, ועל ידי זה תגיע להבנה, מוהרא"ש אומר שיהודי הגיע לאמרי אמת זי"ע ואמר שכל כך קשה לו בפרנסה, אמר לו האמרי אמת קח גמרא ותלמד כל יום דף, והתנאים והאמוראים יעזרו לך לעשות פרנסה ביום זה.

עצה לפרנסה – לבוא לבית הכנסת להתפלל

ואם קשה לך בפרנסה, אולי תגיע לבית הכנסת להתפלל, ותראה איך שהכל יהיה לך יותר קל, בקרית ברסלב אכן קשה כי לא כל הזמן יש מניינים בכל בתי הכנסת, וקשה לאנשים להגיע בזמן לתפילה, ד' יעזור לי שאוכל להרבות את המניינים בקריה, עצרנו כעת את בניית בית הכנסת כי צריך מאוד להיזהר לא ליפול בחובות, אבל כאן בעיר אין שום תירוץ, בכל רגע נתון יש בתי כנסת עם מניינים לרוב, אין שום תירוץ על זה, ומי שקשה לו שיעשה על זה תפילה, רבנו של עולם אני רוצה להתפלל ג' פעמים ביום במנין, רבנו של עולם תעזור לי להגיע לבית הכנסת להתפלל שחרית, וברגע שיהודי מגיע לבית כנסת הוא לא צריך להתבלבל משום דבר, גם אם רואה שמתפללים באריכות, שיקח לעצמו פינה ויתפלל ביכולת שלו, לפי הסבלנות שיש לו, מוהרא"ש סיפר שכשהוא היה בחור צעיר הוא היה בבית הכנסת בסקולען, קראו לו אצל האדמו"ר הזקן מסקולען הרה"ק ר' אליעזר זוסיא זצוקללה"ה לתפילת ערבית, וזה לקח המון המון זמן, אבל הוא התיישב וידע מתי הוא צריך להתחיל מעריב כדי לסיים יחד עם המנין, ועשה חשבון שמהרגע שהאדמו"ר מתחיל השכיבנו עד שמו"ע, זה הזמן שלוקח לו משיר המעלות עד שמו"ע, ובינתיים למד בספריו, כך יעשה מי שמרגיש שאין לו סבלנות במנין שלו, שלא יתבלבל מכלום ולא יכעס על אנשים שמתפללים לאט, בינתיים

וכך, אנחנו צריכים לשנן לעצמינו שהקב"ה לא עושה רע, הקב"ה רק רוצה את טובתינו.

רבינו נותן עצות לחיים

וכשהאדם עובר קושי יש לו עצות וסגולות כל כך טובות מרבינו, מי שאין לו את העצות של רבינו הולך על קירות ישראל, ואוכל קש, ובוכה שאין לו פרנסה ולמה כל הכסף נעלם לו, הוא עבד כל כך קשה, והחודש שעבר עוד עבר איך שעבר, אבל הנה מגיע חודש חדש, ושוב הוצאות חדשות, אברכים חושבים לעצמם אולי אפסיק כבר לשכור דירה, אין לי כבר כח לזה, אבל יש עצות וסגולות כל כך טובות לפרנסה, וחבל לסבול, ואין מה ללכת לאיזה מאמן וילמד אנשים איך עושים כסף, כי אנחנו גם יכולים לעשות את מה שהוא עושה, נשכור משרד ונקנה כסא מסתובב, ונלמד אנשים איך לעשות כסף, כל העצות האלו של המומחים האלו לא יעזרו כל כך, בהתחלה זה נראה שעולים על דרך המלך ובסוף רואים שהכל כמו שהיה, הדחק גדול מאוד, וב"ה שיש לנו עצות נפלאות.

עצה לפרנסה - גמרא

מי שמרגיש שמאוד קשה לו בפרנסה יכול לקחת את הסגולה של לימוד דף גמרא, ומי שלא יכול ללמוד והוא לא מביין יכול לגרוס ולהגיד בלי להבין, נכון שלכתחילה צריך להבין, אבל אתה הרי לא לומד כלום, ובמקום שתדחוף את הזמן תגיד לפחות גמרא, ואז מגיע החכם ואומר שרבינו בסימן ע"ו התכוין להגיד שלכתחילה יש ללמוד עם הבנה, ורק אם מגיעים לאיזה קטע שלא מבינים שיגידו בלי להבין, ואני שואל את החכם, אולי באמת תנסה את הדרך הזו, תנסה את השיטה שאתה הבנת בשיחתו של רבינו, תלמד ותבין ורק אם לא תבין תגיד, הרי אתה לא עושה את זה, כי יש לך מיליון תירוצים שאתה לא יכול לפתוח

ושומעים את זה שוב ושוב, ועל ידי זה יתעוררו שוב ושוב שצריך כל שבוע לעבור על הפרשה, כי אם ישכחו פעם אחת שלא יגיעו על ידי זה לבעיות בשלום בית, יש אנשים שחושבים שבעיות בשלום בית זה רק אם זורקים אחד על השני, על זה צריך להיות שוטה גדול, להפוך את השולחן ולזרוק דברים צריך להיות שוטה גדול, ולא על זה מדברים בכלל, כשמדברים משלום בית הכוונה למתח שיש בין שני הזוג, עבר יום ולא מדברים, אף אחד לא קלט את זה, רק הילדים בבית יכולים לקלוט ניואנסים אלו, הילדים יודעים בדיוק מה הטמפרטורה בבית, ומי מחכה עכשיו שיפייסו אותו ומי פגוע עכשיו, וכל זה קורה אם לא עברו על הפרשה, כי זכות החומש להגן על הבתים שלנו, יש השבוע פרשה כל כך יפה, קבלת התורה, אצל צדיקים שמעו השבוע בעת קריאת התורה את הקולות וברקים יותר ממה ששמעו בשבועות, וכן כשקראו את שירת הים הרגישו אצלם שעוברים את הים, וכשקראו את פרשת יתרו הרגישו שעומדים אצל הר סיני ומקבלים את התורה מחדש, ולכן יש לבוא שוב ושוב לשיעור, לשמוע שאף אם עבר מה שעבר, ואף אם יש קושי מאוד גדול ומרגישים מר ואיום, לוקחים את החומש ועוברים על הפרשה, יש בזה כל כך הרבה סגולות, צדיקים מסרו את נפשם על זה, רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע אחרי שקיבל את האירוע מוחי והדיבור היה לו מאוד קשה, מסר את נפשו ולקח את החומש ועבר על הפרשה.

העצה של מוהרא"ש – שנים מקרא ואחד תרגום

אני זוכר שכשהגעתי למוהרא"ש היה לי קשה למה הוא אומר לעבור על הפרשה כבר מתחילת השבוע, כי אני חונכתי שביום שישי עוברים על הפרשה חוק ולא יעבור, ובהתחלה באמת חשבתי שמוהרא"ש לא מתכוין אלי,

יכולים לקחת איזה ספר וכו'.

כשהייתי מנהל בישיבה וראיתי שלבחורים זה מאוד קשה, כי הבחורים אינם נמצאים בגיל של המגידי שיעור ורב הקהילה, ולא מרגישים שיש להם לבקש על משפחתם וילדיהם, כפי שנפסק בהלכה שיש לשלוח בעל תפילה לעמוד בעת צרה רק מי שיש לו בית עם ילדים ואין לו אוכל בבית, שיעורר את העם בתפילתו, ולכן הבחורים שלא שמעו את כל הצרות של רב הקהילה ואין להם משפחה, אין להם סבלנות להתפלל כל כך הרבה כמו רב הקהילה והמגידי שיעור שלבם נקרע מצרות ישראל, והמנהל צריך לראות שהבחורים ישבו בתפילה ויגיעו לישיבה, ולימדתי אותם שאם התפילה ארוכה מדי, הם יכולים בינתיים לסיים את היום תהלים, כמה מזמורים בשחרית וכמה במנחה וכמה בערבית, כל פעם עד שהבעל תפילה מסיים את השמו"ע בלחש, אפשר לסיים את היום תהלים, מוהרא"ש אומר שמי שמתפלל במנין יהיה לו דבר שבמנין, וגם מי שעוד לא נמצא שם, אבל אם הוא מבקש על זה ורוצה שזה יהיה חלק מהחיים שלו, ויודע שזה חלק ממנו יהיה לו דבר שבמנין ויהיה לו שפע.

מזל טוב ר' ליפא על הברית, שם יפה מאוד, נחמן נתן, יש הבדל גדול, בין האברכים הצעירים המלאים בהתלהבות שמיד נותנים את השם אצל הילד הראשון, נחמן נתן, ומיד אחרי זה אליעזר שלמה, ושכל המשפחה תקפוץ ושלא יאחזו את התינוק, אבל יש אברכים כמו אבי הבן כאן, שנתן את השם בישוב הדעת, קודם נתן אחרי הסבים, ורק אחרי כמה ילדים ברוע נתן את השם מתוך שיקול הדעת ולא מהתלהבות של רגע, יש בזה הרבה יופי וטוהר.

עצות לשלום בית

כל העצות שומעים כשמגיעים לשיעור

התורה מביאה שמירה

בן אדם יושב לבדו במשרדו, אף אחד לא נמצא שם, הוא יכול ברגע אחד ליפול, ולראות ניאוף וזנות רחמנא ליצלן, וזה לא מגיע מרוע ליבו, אלא היצר מנסהו ומפילו, ואיך יכול האדם לקבל שמירה, שלא ליפול לגמרי מהכל, לימודי רש"י מביא לאדם שמירה, מביא לאדם לשמור את עיניו, ומי שלא שומר על עיניו רחמנא ליצלן נופל בפגם הברית ואז הכל נהיה אצלו שחור משחור, כל האורות שלו יכבו, החומש והרש"י והמשניות והגמרא ישמרו על האדם שלא ליפול, השבוע זה קבלת התורה, בואו ונקבל על עצמינו לגרוס כל יום פרקי משניות, הסגולה של משניות היא שזה מזכך ומצחצח את הנשמה, ואני אומר לכם שלא תרגישו את זה אחרי יום אחד, וגם לא אחרי שבוע, אבל מי שחזק בזה, ולומד כל יום משניות, לכל הפחות פרק אחד ביום, או שני פרקים, כמה שהוא יכול, אתם תראו שעם הזמן זה משנה לגמרי את הבן אדם.

פרקי המשניות מביאים רפואה

המשניות מרפאים את האדם, בדור הזה ל"ע התרכו כאבי הנפש והחולים רח"ל, אתה פוגש הרבה אנשים ואתה נותן שלום עליכם לכולם, בדרך כלל זה אחד כן בריא ואחד לא בריא, אחד מתוך שני אנשים לוקח משהו לבריאות שלו, אחד לוקח ויטמין לפחדים, אחד לוקח ויטמין לרוגע וכו', כל מיני סיפורי הבל ובדיות, אני לא מדבר על תרופות קשות שצריך לקחת כדי לשרוד, אלו לא מרפאים אבל נותן לבן אדם כח לשרוד, אבל יש דבר אחד שיכול לרפא באמת, פרקי המשניות, משנה אותיות משנה, זה משנה את האדם, משנה אותיות נשמה, זה מביא נשמה חדשה לאדם, אני מכיר את החלישות הדעת שיש למקורבים חדשים בהיכל הקודש, אנשים רוצים שיביאו להם משהו של העובדים, משהו שיתן להם

כי הוא אמר בשיעור, תסתכלו על עצמכם הרי אתם לא עוברים על הפרשה, תתחילו מתחילת שבוע, ואני הסתכלתי וראיתי שאני כן עובר על הפרשה, ולכן חשבתי שזה לא בשבילי, אבל אחרי תקופה אמרתי לעצמי, הרי יושב כאן צדיק שמלהיב את ליבי וגורם לי לחשוב מהקב"ה ולהתגעגע להקב"ה ומשנה לי את החיים, ואני לא יהיה יותר חכם, ולקחתי את העצה הזאת, אני לא יודע אם היום הייתי עובר על הפרשה בכל יום שישי, מרוב טירדות הזמן, ובזכות מוהרא"ש הדבר הזה נכנס בנו וזה חלק מחיינו חלק מהיום יום שלנו, יש הרבה אנשים שהרבה שנים עבדו את השם בכל הכח, אבל בגלל שעבדו עם המון כח ולא ראו תוצאות, הם אומרים לעצמם אנחנו מתייגעים סתם, ובשקט בשקט זורקים את הכל, ומאבדים את האמונה, מבחוץ נראה הכל טוב, וב"ה שמוהרא"ש הראה לנו עבודות נעימות בעבודת השם.

מוהרא"ש היה מזכיר לנו תמיד מי היה הגר"א, תלמידו כותב עליו שכל מה שאנחנו יודעים עליו בנגלה, זה כלום לעומת גדלותו בתורת הנסתר, הרי בכל התורה כולה יש פירושי הגר"א, ובכל זאת לקח את החומש בכל יום, כפי שהמשנה ברורה מביא, שביום ראשון עבר על הפרשה עד שני, וביום שני עד שלישי וכן הלאה, וזה לכתחילה שבלכתחילה, יש בזה סגולות כל כך גדולות, ועצם זה שזה קשה לאנשים זה כבר מראה כמה שזה חשוב וגדול, אני אומר תמיד לכל מי שרוצה להתחיל ללמוד תורה, הדבר הראשון שיש לעשות זה לעבור על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, ואחרי זה אפשר להוסיף רש"י, יש אנשים שיש להם שיעורים בכל מיני ספרים, ולא מסיימים שנים מקרא, או שמסיימים שנים מקרא ולא לומדים רש"י, רק אחרי שנים מקרא ואחרי רש"י אפשר להוסיף עוד פירושים, רש"י מביא לאנשים יראת שמים.

נשאלת איך אפשר להיות בשמחה, האם יש איזה מקום ששם יש שמחה? יש אנשים שאומרים אם תלך בליל מוצאי פורים למקום ההוא תראה מה זה שמחה, ואם תלך בשושן פורים למקום ההוא תראה מה זה שמחה אמיתית, ואז אומרים שלא שם רק שם, ומה יש שם כבר? אולי יש שם מוזיקה מיוחדת עם כלים מיוחדים, או איזה רקדנים שעולים על השולחן, או שעולה איזה פורים רב ומשמח את הציבור שעולה עם מקל וצעף ומגפיים, אם זה מה שאתה מחפש וזה מרומם אותך תלך לשם, אבל מקור מקום שהשמחה נמצאת היא רק בלבו ובמוחו של האדם, תראו מה רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ל"ד: ויחד יתרו, אצל סתם בני אדם אין השמחה של כל הטובות ביחד, למשל בחתונה, יש מי ששמח מהאכילה, שאוכל דגים ובשר, ויש מי שמח מהכלי זמר, ויש מי ששמח מהחתונה עצמה כמו המחוננים שלא משגיחין על האכילה והשתיה, אבל אין אדם ששמח מכל השמחות יחד, ואף אם ימצאו מי ששמח עם כל הדברים, מכל מקום אין השמחה מכולם יחד באותו זמן, אלא קודם היה שמח מהאכילה ואח"כ מהכלי זמר וכו', ויש גם בחתונה אנשים שאין להם שמחה כלל, ואדרבה יש לו קנאה וצער שמקנא על השידוך, למה הוא נשדך עם ההוא, והשלימות והגדלות של השמחה היא מי שזוכה לשמוח מכל הטובות יחד, וזה אי אפשר כי אם מי שמסתכל למעלה על כל הטובה.

המסתכל כלפי מעלה – זוכה לשמחה

רבינו מלמד אותנו שאת השמחה אפשר להשיג רק אם מסתכלים כלפי מעלה, אם מכניסים לראש שהקב"ה עושה את הכל, והכל נעשה עם חשבון, ושום דבר לא נעשה בטעות, יש אנשים שאוכלים את עצמם מבפנים, וחושבים שהם התחתנו בטעות, הם אומרים שכבר מהפגישה הראשונה הם קלטו

התרוממות ושירגישו שנמצאים במקום הנכון, ושוב מדברים מ: להגידי מניו ת. אני רוצה להגיד לכם שאין משהו יותר גבוה מזה, זה מאוד פשוט אבל זה מאוד גבוה, יש לי נס שהייתי קודם במקומות הגבוהים האלו לפני שהתקרבתי להיכל הקודש, כי יש לי חברים שהתקרבו יחד איתי להיכל הקודש ונעלמו, כי הרגישו שבחבורה הזאת אין עובדים ואין איזה עבודות נשגבות, ואני ב"ה היה לי את כל העבודות קודם לכן, וראיתי כמה אור יש בזה, וכמה שקר יש בדברים אלו, כעבודה זרה ממש, אין בזה כלום, במקום זה יש לקחת את התורה הקדושה, ולגרוס משנה, ולגרוס פרק, זה משהו שישאר לדורות עולם.

לשמוע שוב את הצדיק שיש ללמוד

אף אחד לא צריך לדעת שאתה גורם משניות, אתה יושב בבית ואתה שר לעצמך פרקי משניות, אתה שר לעצמך דפי גמרא, ואז יגיע היצר ויגיד לך שהיכל הקודש זה מקום כזה פשוט, זה נכון שלחלשים זה טוב, מקרבים אותם לתשובה, אבל אני הרי מהטובים, זה לא מתאים לי להסתובב בהיכל הקודש, ואני אשאל עם מה אתה מהטובים, אם אתה לא פותח ספר ולא לומד ממה אתה מהטובים, וצריך זכיה כדי לקלוט את הדבר הזה, אנשים לא קולטים שעובר עליו תקופות ארוכות והוא לא לומד כלום, אבל חושב לעצמו שהוא אברך חשוב, ורק החבר שלו אברך חלש כי הוא הולך עם סוודר, אתה באמת אברך חשוב אבל אתה לא לומד, תבוא לצדיק ותעזוב את כל הליצנות, ותשמע לדברי הצדיק, שאומר לך ללמוד משניות, וישמע יתרו.

לזכות לשמחה

השבוע כתוב בפרשה, ויחד יתרו על כל הטובה, ורש"י אומר וישמח יתרו, והשאלה

צדקה – שותפות עם הקב"ה

גם נתינת צדקה זה חלק מהשותפות, אנשים חושבים שצדקה בעסק הכוונה, להבטיח שאם יעשו כך וכך כסף יתנו מזה מעשר, ואני אומר לכם שאז יהיה לכם מאוד קשה לקיים, תנו עכשיו כסף קטן לצדקה, הרבה יותר קל לעניים לתת מעשר מאשר לעשירים, אברך עובד בהסעות, ועושה שבעים דולר מנסיעה, לא כל כך קשה לו להוריד שבע דולר לצדקה, ועשיר שעושה מליון דולר בשנה, צריך להוריד מאה אלף דולר לצדקה וזה מאוד מאוד קשה, ואם הוא עושה עשר מיליון או יותר, זה סכומים שמאות ואלפי אברכים עושים, והם צריכים לתרום כל שנה כמה מיליוני דולר למעשר, וזה מאוד קשה להם לתת, לכן תרמו עכשיו את הפרוטות שלכם, ותכניסו את הקב"ה לשותף, וחז"ל אומרים כל המשתף שם שמים בצערו כופלין לו פרנסתו, מי שמכניס את הקב"ה לשותף כשעוד קשה לו והוא עוד בצער, בסוף יראה שיהיה לו שפע גדול של פרנסה.

שותפות עם הקב"ה – על ידי שלום בית

ואחד מתנאי השותפות זה לכבד את האשה, אם היא מתקשרת באמצע היום, והאברך נמצא באמצע העבודה, וחושב לעצמו, מה היא רוצה ממני, אני בפגישה ואני לא יכול לעזור לה, הילד בוכה ואני בין כה לא יכול לעזור לה, כואב לה משהו ובין כה אין לי עצה לתת לה, אף על פי כן, תרים את הטלפון ותקשיב לה, גם אם אין לך עצה, תקשיב ללבטיה, לא נשאים בשקט, משתתפים בצער, ומנסים להגיד אולי ככה ואולי ככה, גם אם אין לך שום עצה מעשית, תקשיב לה, ותגיד אולי נתפלל על זה, ואף אם היא עונה לך שכל פעם אתה עונה אותו דבר, לא קרה כלום, זה הדרך לשתף את לבה, היא צריכה בעל עם מי לדבר, וזה מה שהיא צריכה, ולא את העצות, אל

שזה טעות, ושזה ממש לא מתאים להם, וסתם ההורים הפילו אותם וכל מיני טענות שונות ומשונות, צריך לדעת שאין שום טעויות מבורא עולם, אולי השדכן חושב לפעמים שהוא לא היה צריך לעשות את השידוך כי הוא חשב שהבחור יותר טוב וכדומה, אבל בסוף הקב"ה שלח את השדכן לעשות את השידוך, ואצל הקב"ה אין טעויות.

שותפות עם הקב"ה על ידי המשך הדורות

לפעמים שומעים אברכים שאומרים שלא תיכננו שיהיה להם עכשיו עוד ילדים, וחושבים שהילד הזה הוא טעות, והוא רץ לרופא להתפטר רח"ל, דיבורי הבל ממש, אין טעויות, וצריך לדעת שאין דבר יותר משמח מלהתבשר על עוד ילד, חז"ל אומרים שלשה שותפים באדם, הקב"ה אביו ואמו, נמצא שברגע שיהודי מחכה לשמחה מיד נוצר כאן שותפות עם הקב"ה, וכי זה דבר ראוי להגיד שלא מתאים לי כעת שותפות עם הקב"ה, אף אם קודם לכן חשבו שלא מתאים להם כעת וכו', אבל בסוף נתוודע להם שנעשו שותפים עם הקב"ה, מי השוטה שרוצה לבטל את השותפות, וכי יש הו"א ללכת לרופא שיבטל את השותפות, תמיד זה טוב לקחת את הקב"ה לשותף, אני אומר לאברכים שפותחים עסקים ומתקשרים לבקש ברכה לעסק, היום התקשרו ואתמול התקשרו, ולכולם אמרתי אותו דבר, אם אתה רוצה להצליח תכניס את הקב"ה לשותף איתך בעסק, ואז האברכים שואלים איך מכניסים אותו, האמת היא שיש הרבה דרכים להשיג שותפות עם הקב"ה, כמו התפילה באמצע העבודה, חותכים מהעבודה והולכים להתפלל שלש פעמים ביום, וחלק מהשותפות זה להרים את הטלפון לאשה כשהיא מתקשרת, זה התנאים שהקב"ה דורש בשותפות.

איש שנשא חן בעין כל, ולכן רצו לדבר איתו עוד ועוד, כי כשיש נשיאות חן רוצים לדבר.

לבקש על נשיאות חן

כשהבעל מחשיב את אשתו, והוא יודע שזה מתנה שהקב"ה שלח לו, וזה חלק ממנו, יש לו חיים טובים, ואם הוא מרגיש שאין נשיאות חן הוא חייב להתפלל על כך, זה לא משהו שאפשר לתקן לבד, לא יעזור כל הטריקים והבלי עולם הזה, הדברים האלו לא יעזרו, אם אין נשיאות חן הוא רק ירצה שהיא תלך מהבית והוא רק מתעצבן ממנה, אבל אם הוא יתפלל והקב"ה נותן את המתנה של נשיאות חן, הוא ירגיש את הקב"ה בבית, וכשהאדם עושה תשובה והוא שומר על עינוי והוא מתפלל על נשיאות חן, הוא יראה שיש לו חיים טובים בבית, ובפרט שמגיע שבת קודש, כמה אנחנו צריכים להתפלל שיהיה שלום ונשיאות חן בבית.

לא לריב

כדי שיהיה שבת יפה, צריך מאוד להיזהר בערב שבת, לא להכניס מריבות בתוך הבית, התולדות יעקב יוסף זי"ע מביא ששמע מרבו הבעש"ט זי"ע, לבאר את דברי הגמרא, מת בערב שבת סימן יפה לו, מי שמרגיש בערב שבת כאילו הכל מת, הוא סומך עצמו לגמרי על הקב"ה, ולא איכפת לו כלום מה יהיה ואיך יהיה, כמו אדם מת, אז יזכה לסימן יפה, לשבת יפה בבית, וכשיש נשיאות חן בבית, יש סבלנות בערב שבת, ויש סבלנות לשמוע לכל הסיפורים, וכל מה שהתינוק עשה, וכל מה שאמא שלה אמרה ומה שאחות שלה אמרה, כל הדברים האלו מביאים השראת השכינה בבית, כך הקב"ה ברא את עולמו וכך אומרים לנו חז"ל, איש ואשה שזכו שכינה שרויה ביניהם, וצריך מאוד להיזהר לא לפגוע בה, ולא לגרום לה לבכות ח"ו, זה מאוד מסוכן,

תיבהל אם היא צועקת, תקשיב לה, יש אנשים שהם מאוד טובים ומוכנים לעשות הכל בבית, ולא מבינים למה היא לא מרוצה, כי האמת היא שהאשה לא חייבת בעל שיעבוד ויעשה הכל בבית, היא צריכה את הלב, היא צריכה בעל שיקשיב ויתעניין באמת מה עובר עליה, אברכים אומרים לי שהם לחוצים מללכת הביתה כי אין להם מה לדבר בבית, ושומעים את החדשות וכותבים לעצמם על פתק קטן את כל השטויות שאומרים שם, שמישהו נפל ומישהו אפה חלה גדולה ומישהו נטע עץ שקדים ושאר מרעין בישין, כדי שיהיה להם מה לספר בבית, אבל זה לא עוזר, כי הם לא צריכים סיפורים וחדשות, הם צריכים את הלב שלך, שתקשיב להם, ושתשמע אותם ושתתעניין בהם.

צריכים להתפלל על זה הרבה, רבש"ע עזור לי שאשתי תהיה מעניינת בשבילי, כי אם היא מעניינת אותך אתה כבר תהיה מרוצה בבית ותרצה להקשיב לה, וכבר יהיה לך מה לדבר איתה, הגמרא מספרת שבשעה ששאל המלך היה צריך להיות מלך, רצה הקב"ה שיפגוש את שמואל הנביא כדי שימליכו, לכן עשה הקב"ה שאביו קיש יאבד את האתונות, וקיש שלח את בנו שאל שילך ויחפש אחר האתונות, ושמע שאל שיש שם 'רואה' דהיינו נביא, והרואה הצדיק יודע היכן אבידותיו של האנשים, והלך שאל למקום ששמואל נמצא, ושאל את הנערות האם הרואה שם, ותסתכלו בתשובה שלהן, יש כמה פסוקים, לשונות כפולים הנראים כמיותרים, הן מספרות סיפור שלם שמחכים לשמואל לזבח וכו', והגמרא שואלת למה סיפור ארוך ולא ענו לו בקצרה, תירוץ אחד הגמרא אומרת שעוד לא הגיע זמן המלוכה של שאל, ולכן עיכבו אותו עוד כמה דקות, ועוד תירוץ הגמרא אומרת שכן דרך הנשים לדבר באריכות, מה שלוקח לבעל להגיד ברגע אחד, לוקח לה להגיד כמה דקות, ואחרי זה הגמרא מתרצת ששאל היה

אנחנו כבר כמו שאנחנו אבל אנחנו כולנו רוצים שהדור הבא יגדל דור בריא ודור שידע שאפשר לעשות חיים יחד עם הקב"ה ויחד עם כל המצוות, וכולנו צריכים לעשות הכל כדי שזה יקרה, אנחנו צריכים לדעת לשתוק כשצריך לשתוק, וגם אם אתה רואה שאשתך צועקת על הילדים כשזה לא נכון, אל תעיר לה, ובטח שלא בפני הילדים, אנחנו חייבים להראות לילדים כמה טוב לנו ההורים בבית, אני חייב את חיי למוהרא"ש שגילה לנו את זה, כמוכן שאחזה שלום ורעות בבית, מגיע יחד עם תפילות ויחד עם לימוד משניות, ויחד עם חיפוש נקודות טובות, וכל העצות הטובות שרכינו לימד אותנו, ואנחנו צריכים לעשות את כל הדברים האלו כדי שהילדים שלנו לא ירוצו לחפש דברים זרים בחוץ, וכל השבוע אנשים טרודים והילדים לא כל כך פוגשים את ההורים, אבל כשמגיע שבת קודש, עיניהם צופיות להוריהם, ורואים הכל ומרגישים הכל, לפעמים ההורים מאוד עייפים בליל שבת ואין להם כח לשבת בשולחן שבת, לפחות שישבו כולם יחד בבוקר, תבלו יחד ההורים עם הילדים, ותכניסו כל הזמן מילים של הקב"ה, להודות להקב"ה.

היכל הקודש הוא הבית שלנו

נהיה מאוחר והייתי מאוד רוצה לדבר מקבלת התורה, כי בפרשת יתרו אצל צדיקים הרגישו ממש את יו"ט שבועות, אבל צריך לחזור שוב על הדברים החשובים, כל אחד צריך שיהיה לו צדיק, ולכן כדאי לבוא להיכל הקודש להתפלל, ואף אם מרגישים שלא מרוויחים כלום, גם אני הולך דרך מאוד ארוכה מהבית לבית המדרש, ולא רק בשבת בבוקר שיש סיפורי מעשיות, אלא אף בליל שבת, והייתי יכול להתפלל באיזה בית כנסת ליד הבית שלי, ומרוויח שעה הליכה הלך חזור, אבל היכל הקודש הוא הבית שלי, ואף אחד לא עושה חשבון אחרי העבודה,

זה לא משתלם בכלל, גם אם אמרת אלף פעם שהיא תכניס לשטולנט את התבלין הזה והזה, אסור לפגוע בה ולצעוק עליה, עדיף שתבקש מהקב"ה שהשטולנט יצא טעים מאשר לצעוק עליה.

שלום בית – קריטי למען הילדים

שלום בית הוא סגולה לפרנסה והוא סגולה לילדים טובים, כמו שיתרו אמר למשה רבינו, אם אין אתה יוצא בגיני צא בגין אשתך ואם לא בגין אשתך צא בגין ילדיך, אני אומר לאברכים אם אשתך לא מעניינת אותך ואתה לא מוכן בגללה להקריב משהו מהאנוכיות שלך, צא בגין בניך, תעשה את זה לפחות למען הילדים שלך, הנסיון בדור הזה אינו דומה לנסיונות של הדורות הקודמים, כי בדורות הקודמים היו נסיונות של השכלה ופילוסופיה, היום אין את כל הדברים האלו, כולנו עם דעות מטומטמות אין לנו קושיות ואין לנו שאלות, אנחנו רק מדקלמים אמרות מאנשים, המוחות סתומים, כל הנסיון של הדור הזה הוא, שהדור הצעיר חושב שאפשר לעשות חיים טובים רק אם לא מתנהגים בדרך היהדות רח"ל, בני הנעורים לא חושבים שאפשר לעשות חיים יחד עם היהדות, וכל זה קרה, כי לא ראה אצל הוריו שהם מוצאים חן בעיניהם, והוא צפה שבעולם החיצוני מדברים יפה אחד לשני, והוא חושב שהמושג של נשיאות חן וחיבה יש רק אצל אומות העולם רח"ל, והנער הצעיר מחפש כיף ומחפש שמישהו יאהב אותו, ולכן הוא ל"ע מידרדר, ובסוף מגיעים לסמים, וזה הזמן לדבר על זה, שנהיה מגיפה חדשה בעולם המטפלים שנותנים כל מיני סמים שאומרים שזה מרפא וכו', וכל זה כי לא היה שלום בית אצל ההורים, ולא ראו שאפשר לחיות חיים טובים עם חיבה ונשיאות חן בלי ח"ו להגיע לחשש עבירה, החיים הטובים האמיתיים נמצאים אצל יראי השם, ואנחנו חייבים להראות להם את זה.

כי הוא הולך לרבינו.

לימוד ש"ס

בזמן קבלת התורה אנחנו צריכים לקבל על עצמינו ללמוד ולגרוס גמרא, מי שקשה לו ללמוד את הדף בכל יום, שיעשה לעצמו סדר משלו, ויתחיל ש"ס מהתחלה כסדרן, שילך לפי דרכו, וילמד דף אחרי דף, פעם יצליח ללמוד דף, ופעם שורה אחת, ופעם לא יצליח, אבל הוא לא מפסיק, הוא מניח סימניה, וממשיך על הסדר, ד' יעזור שיהיה לנו שכל ללמוד בדרכו של רבינו, ולהתבודד ולהתפלל ולבקש מהקב"ה שנוכה ללמוד ולהתפלל ולדבר יפה בבית, ולזכות למידות טובות, צריך לדעת שאף מי שנולד במידות רעות, יכול להפוך את מידותיו עם העצות של רבינו, על ידי גירסת משניות והתבודדות, קשה לי לדבר כאן, כי מצד אחד יש כאן אברכים בני עליה וקשה להם לשמוע שלומדים שורה אחת בגמרא, ומצד שני יש אברכים שצריכים לשמוע את זה, אני צריך כל הזמן לתמרן כאן....

את כל ענייני הפאליטיק והחדשות תשימו בצד, לא יקרה כלום אם טראמפ ינצח או אם ביידן ינצח, ולא אמור לעניין אותנו מה יקרה עם שאר המפלגות, כולם הם אומות העולם, אנחנו חייבים רחמנות מהקב"ה בעצמו, אנחנו בגלות, ובכל מקום שונאים אותנו, אנחנו חייבים רחמי שמים, אף מי שמנסה להידמות לאומות העולם, ומתלבש כמוהם, שנוא אצל האומות, וחייבים לבקש כל יום מהקב"ה שנחזור הביתה בשלום, ושניצל מגזירות החינוך, אנחנו צריכים תפילות מיוחדות על זה, כי כאן בניו יורק יש צרות רבים חצי נחמה, וכאן לא כל כך מסתכלים על זה, אבל אצלינו בקרית ברסלב אנחנו בודדים, והם בודקים אותנו, וכבר שלחו להודיע שרוצים לבדוק יותר, אנחנו לא מפחדים, כי אנחנו סומכים

האם שווה לי ללכת הביתה, האם אני ירויח משהו, הרי אשתי בין כה עסוקה עם ילדיי, ואני כבר יודע מה יש לאכול, אולי אשאר לישון בעבודה [יש לי חדשות בשבילכם שיש אנשים שעושים את החשבון הזה והם באמת עושים כך ירחם השם], אבל כל אחד שיש לו שכל בראש, יודע שהוא הולך הביתה ללא חשבונות, כי ביתו של רבינו הוא הבית שלנו, אחרי שהרגשנו שרבינו שינה לנו את החיים והציל אותנו, אנחנו מרגישים בבית הכנסת שלו כמו אצלינו בבית.

לזכות להגיע לרבינו בעולם הבא

כשהיהודים היו חיים באומן, היה מאוד קשה להגיע לציון של רבינו, כי העיר אומן עשויה עליות וירידות, מלא הרים, איפה שהיום פושקינה וציון רבינו זה ממש הקצה של העיר, אפשר לראות בתוך העיר אומן מלא בתי כנסיות עתיקות, רואים את הבית כנסת של בני הרה"ק ר' פנחס מקאריץ [הצדיקים הקדושים שקיבלו מכות נמרצות מאנשי הממשל, וכשנפל הכיפה לא המשיכו ללכת אף שקיבלו על ידי זה עוד מכות] ועוד, מספרים שפעם אחת בחיי רבינו ראו את ר' סנדרל כולו מכוסה לבן, ושאלו אותו מה קרה, הוא אמר שהוא הגיע לציון רבינו וראה שנעול, ולא היה איכפת לו מכלום, כי הוא הגיע לרבינו, ונשאר בחוץ להתפלל, ונפל עליו מלא שלג, ותדעו שכל מה שעשו כאן בעולם הזה אנחנו נעשה למעלה, בפרט אלו שמגיעים לעולם התווה והדמיון, מי שלמד והתבודד בעולם הזה, יזכה ללמוד ולהתבודד בעולם הבא, ומי שהיה עסוק בלעשות כסף, ימשיך לדמיין כאילו הוא עושה כסף, הרי גם כאן בעולם הזה זה היה דמיון... ומי שזכה והלך לרבינו בעולם הזה, ילך גם בעולם הבא, ואף אם יהיה נעול הוא לא יזוז משם, ואם יתחילו להגיד לו שכעת רבינו לא מדבר ואין סיפורי מעשיות, הוא יגיד שלא מעניין אותו,

על הקב"ה, שנוכל לחנך את ילדינו בדרך
התורה, ונתפלל שהם יעזבו אותנו ושיהיו
עסוקים עם המפלגות והבחירות, ואנחנו נוכל
ללמוד ולהתפלל.

שבת קודש פרשת יתרו בצל ראש הישיבה שליט"א

בוויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ולפעמים הדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

ברית שעשה ברית בשבוע זה, ושאל אם כבר שרו לו סימן טוב, וענה ששרו בשבוע שעבר.

בשבת אחים ליל שבת, חילק ממתקים לילדים שהגיעו עם הוריהם, ובתוך הדברים סיפר ליושבים שם, חלק מהשאלות שהיה בפאנל בליל שבת שירה, בשבת התוועדות, ודיבר אודות השאלה ששאלו האם יש דברים שרצה לעשות כמו שעושים במקומות אחרים ולא עושה כן כי מוהרא"ש לא עשה כן, וענה בשבת התוועדות, שהיה משנה לומר את כל הקינות בת"ב, ואת כל תיקון ליל שבועות בשבועות, ואמר ראש הישיבה שאחרי שבת קיבל מכתב מאחד האברכים שאמר לו שרק אחרי שבת זו הוא נרגע וראש הישיבה הציל אותו בתשובה, כי מאז שהוא התקרב לרבינו הוא מרגיש שהדבר הזה הוא לא יכול לקבל, שיקצרו את התיקון ואת הקינות, וכששמע שאף ראש הישיבה היה רוצה שיאמרו את הכל הוא נרגע, ואחד האברכים שהיה בשבת אחים אמר, שאדרבה הוא זוכר כמה הוא היה סתם שורף את ליל שבועות וכו', והקיצור הציל אותו, ואמר ראש הישיבה על זה התכוונתי בליל שישי שאני צריך כל הזמן

• הגיעו אורחים לשבת קבלת התורה, וראש הישיבה ראה אותם בליל שבת ושאל למטרת בואם, וכשאמרו שהגיעו לשבת קבלת התורה נהנה.

• בליל שבת אחרי התפילה דיבר עם אחד האברכים, ובתוך הדברים שאל אותו, כמה חובות יש לו, והלה פירט את כל חובותיו, ואמר שחוב גדול יש לו לאחד מבני משפחתו שלוה ממנו כשקנה את דירתו, והשאר הם חובות קטנים לאנשים רבים, ושאלו ראש הישיבה אם מקבל תקציב וסיוע מהעירייה, ואחרי זה שאל ראש הישיבה אם הוא מסכים שראש הישיבה ייעץ לו איך לשלם את החובות, וענה שאדרבה והוא יכיר טובה אם יתנו לו עוד עצות ושכל, ואמר לו ראש הישיבה, אולי אתה חושב שכדאי קודם להתחיל לשלם על החוב הגדול, ואח"כ החובות הקטנים, אבל האמת היא שצריך לעשות הפוך, כי כשיש לאדם עשרים אנשים שחייב להם כסף, הוא אינו יכול להתפלל וללמוד כראוי, ולכן כדאי לצמצם קודם את בעלי החובות.

• בליל שבת רקדו אחרי התפילה, וראה בעל

ואחרי שהניחו את המחיצות הגיעו העסקנים מהחסידות ההיא, ואמרו, אנחנו לא גרים, יש לנו מסורה, שעושים מצווה טאנץ בלי מחיצות, ותלשו את כל המחיצות, ואמר שהסבתא עם כל הדודות קמו ויצאו משם, ואמר ראש הישיבה אני עושה זאת לכבודו של אבי, כי אבי מתכבד בזה, ושאלו את ראש הישיבה מה דעתו האישית בזה, ואמר שדעתו הוא לעשות כמו שהמחותן רוצה לעשות ולא לעשות מזה מחלוקת, ואמר שכל הדברים האלו יש להם חשיבות רק אם מדברים מהקב"ה, ואם לא מדברים אף אם יש כל הדברים החשובים נשארים מסכנים גדולים.

שאלו את ראש הישיבה אודות מה שאמר ר' נתן שאם אומרים שלושים יום או ארבעים יום קודם פורים 'הצילני מקליפת המן עמלק וזכיני לקדושת מרדכי ואסתר' זוכים ורואים את מרדכי הצדיק בעת קריאת המגילה, ושאלו איך אפשר לזכור לומר זאת כל יום, ואמר ראש הישיבה שזו שאלה טובה, ואמר ראש הישיבה שלכן הוא אומר זאת כל יום בכל השנה, אבל באידיש, ואומר רבש"ע אני רוצה להיות יהודי ירא שמים [רבונו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד], כי זה התרגום והכוונה בבקשה 'הצילני מקליפת המן עמלק', ואם אומרים כל יום לא שוכחים את זה בימים לפני פורים.

בשבת בבוקר לימד בספר הזוהר הקדוש, ראש הישיבה לומד זוהר על הסדר ולא על פרשת השבוע, ובדיוק יצא השבוע שזה היה בפרשת יתרו, ובזוהר הקדוש מסופר שר' חייא הלך לדרך עם בנו, ובאמצע ראו איזה אדם שעסוק עם העשבים ועושה אגודות, ושאלו אותו מה עושה עם העשבים, ולא ענה להם, ואמר ר' חייא, שיכול להיות שהוא חרש ואינו שומע, או שהוא שוטה, או שהוא חכם גדול, לאחר שסיים לאגוד העשבים פנה לר' חייא ובנו ואמר להם, אני עוסק כעת בסוד גדול, אודות מזיק אחד היוצא מאבני הריחיים עם שני ראשים, והראה את הכח של העשבים נגד המזיק, והראה איך ששרף את המזיק עם

לתמרן בין שני סוגי האנשים בקהילה.

• ודיבר ראש הישיבה אודות השאלה ששאלו אותו האם התכוין לעזוב את הנהגת הקהילה, ואמר ראש הישיבה שלעזוב את מוהרא"ש לא עולה על רוחו לעולם, אולי בשנה הראשונה להתקרבות היה מניעות ובלבולים, אבל מאז לא עלה דבר זה על מחשבתו, אבל על הנהגת הקהילה הוא חושב המון פעמים, שאחרי שחרית עם הבחורים, הוא היה נכנס לאיזה בית כנסת ולומד כל היום ולא נותן שיעורים ולא מתעסק עם הציבור וצרכיו ובנייני המוסדות וכו', אבל סיים ראש הישיבה, ללמוד עם אחרים יותר גדול מללמוד לעצמי ולכתוב ספרים.

• ראש הישיבה דיבר אודות המכתב שקיבל מהחתן שיש לו נסיונות כה כבדים, אף מבני המשפחה, והוא לא יודע איך הוא יוכל לגשת לחתונה, וענה לו, שצריך ממנו ג' דברים, ללמוד כל יום משניות וגמרא, והתבודדות, ולמסור נפשו על שמחה, ואחד האברכים אמר לראש הישיבה שנהנה מסיום המכתב, שראש הישיבה אומר לו, אם תעשה את ג' הדברים האלו מבטיח לך רבינו שתתרפא, ואמר ראש הישיבה, שבוודאי כך הוא, ורבינו מבטיח למי שיעשה כן שיתרפא.

• דיבר גם אודות השאלה ששאלה אשה אחת אם ללמוד מסכת אבות וענה לה שמשניות לא לנשים, ואמר ראש הישיבה שבוודאי מותר לה ללמוד אבות, אבל אם היא מגיעה לשאול את זה, היא צריכה לדעת שתפקידה היא להיות בשמחה, ואמר בשם אמו שהיא תמיד אומרת שאם אשה רוצה לקבל קבלה, היא צריכה לקבל על עצמה להיות תמיד במצב רוח טוב.

• דיברו אודות המחיצה שנהגו בחצר הקודש קראלסבורג להניח בעת ריקוד מצווה טאנץ, שזה מגיע מסבתא שלו הרבנית מקארלסבורג, שהיא בת הרב החסיד המפורסם ר' מנחם מנדל כהן מירושלים, והם מאוד הקפידו על זה, ואמר שבחתונה אצל אחד מאחיותיו, שהתחתנה עם אחד מחצרות האדמורי"ם,

איתם בענייני צניעות שידעו איך להתלבש בכל מקום, כמו שרואים כאסן באמריקה שתיקנו בכמה מוסדות שחייבים ללכת עם משקפיים של פלסטיק, ואח"כ בבית לובשים משקפיים אחרים, ואמר שבגדים אדומים זה נגד השו"ע, אבל שאר מיני בגדים אין לעשות מזה עסק אצל הבחורים והעיקר להכניס בהם אהבת השי"ת.

בסעודה שלישית דיבר גם ראש הישיבה מזה כאשר לימד בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד, בדברי רבינו שאמר: שמביאים שלום בעולם על ידי שמגדילים שמו יתברך בעולם. ואמר שזה נכנס בפרשת יתרו, כי כשיתרו בא ואמר כי עתה ידעתי כי גדול ד', התעלה מאוד שמו יתברך, שאפילו אדם רחוק כמו יתרו הגיע להכרה זו, ואמר וכי בחור שיש לו חולצה יפה נרחיק אותו, אדרבה צריך לקרב אותו, שאף הוא יאמר עתה ידעתי כי גדול ד', ואמר שאחד האברכים בכה לו שבכל מוצאי שבת הבן שלו מגיע וזורק את כל לבושי השבת, ומיד לובש איזה חולצה מוזרה ומכנסיים וכו', אמר לו ראש הישיבה תודה להקב"ה שבנך שומר שבת, וכל השבת הוא מקיים כהלכתה ואף לובש בגדי שבת כראוי.

בתפילת שחרית בעת אהבה רבה, שר ראש הישיבה את השיר ששרים בשבועות, ובעת קריאת התורה, קודם קריאת פרשת קבלת התורה, יצא להכניס את כל הילדים, ואמר להם שהולכים לקרוא את עשרת הדיברות, שכולם יכנסו לשמוע, ובעת קריאת 'זכור את יום השבת לקדשו', כאשר אמר את תיבת 'השבת', דילג וקפץ ממקומו.

בסיפורי מעשיות המשיך ללמד מעשה ג' אודות החיגר שנגע ביהלום והגיע למקום שהשמש והלבנה נפגשים, והלבנה התלוננה שאין לה כח ברגליה, והשמש נתן לה עצה, שתלך למקום שיש את האבקה שמרפא, וביאר ראש הישיבה שהחמה והלבנה זה רבי ותלמיד, כדברי חז"ל פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, וכשהתלמיד אומר שאין

העשבים, ואמר ראש הישיבה שיש לנו ללמוד מזה לימוד טוב לעצמינו, ואנו צריכים ללמוד שהעשבים היינו ההתבודדות שהולכים בין העשבים, ואמר שכל בן אדם שאין לו את הקב"ה הרי הוא כמו מזיק עם שני ראשים, ברגע אחד הראש שלו כאן וברגע האחר הראש שלו במקום אחר, פעם ברוחניות ופעם בגשמיות, והאדם לא יודע בעצמו מה הוא צריך, והוא מבולבל לגמרי, אבל מי שהולך בין העשבים ומדבר אל השי"ת בהתבודדות, יכול לבטל את המזיק הזה.

אח"כ כבר היה מאוחר, ונהיה 9:20, ואמר ראש הישיבה לאחד התלמידים שיגיד עוד דבר אחד ונלך להתפלל, ואמר אחד האברכים שרוצה לשאול שאלה, שידוע אצלנו שמוהרא"ש אמר שמי שאינו מסודר בשכלו, והוא משונה קרן הנקרא 'משוגע', אין מקומו בהיכל הקודש, ושאל אודות אנשים שהולכים בלבוש מוזר ובבגדים צבועים, ממתני זה בגדר משוגע, ואמר ראש הישיבה שהוא אינו מבין כלל את השאלה, והוא שאל שוב ושוב, ואמר ראש הישיבה וכי הבגד מראה על השכל של האדם, וכי אם בחור הולך עם בגד צבוע והוא אוהב ללכת כך, וכי משום זה הוא נקרא משוגע, ואמר ראש הישיבה שהוא זרק השבוע אחד שהוא משוגע באמת, ככל הנראה מסמים, אבל אם רואים אחד שהולך עם בגדים צבועים, אדרבה מצווה לקרבם, והעיקר הוא מה הולך במוחו וכמה הוא חושב מהשי"ת וכמה הוא מדבר להשי"ת [דיבר גם על זה שהוא לא יכול לסבול שיהיה אנשים בקהילה שגונבים כסף מאחרים, ואמר שחשב שישאל הפוך, למה מוהרא"ש יכל לסבול יותר אנשים ממנו].

דיברו אודות הלבוש המאוחד שרוצים להנהיג בכמה קהילות בארה"ב, ואודות המכתב בעצתו אמונה למנהל בארץ ישראל שרצה להנהיג כן כדי שלא ילכו בבגדים קצרים, ואמר שזה לא יעזור כלום לצניעות, כי בבית ספר הן יגיעו כפי התקנות, ואחרי זה בבית יתלבשו לא כראוי, והעצה היא לדבר

ורק מי שהוא תם יכול לדבר יפה לאשתו, ואמר שיש עוד טעם למה להתחתן בצעירות, ככה שני נערים קטנים יכולים לדבר בשפה שלהם אחד לשני, ולא לדבר כמו חכמים גדולים, אלא לדבר יפה אחד לשני.

• בסעודה שלישית דיבר אודות דבריו של יתרו שאמר 'ברוך השם', שאנשים שואלים מה כבר הגדלות ביתרו, הרי כל אחד אומר את זה, והסתובב ושאל כמה אברכים אם אמרו 'ברוך השם', ואמר קודם כל אין כאן שאלה, כי רואים כמה אברכים שלא אמרו ברוך השם, ויתרו לא אמר דווקא בלשון קודש, כנראה שאמר ש'כח אייבערשטער, ועוד יתרו היה כל כך רחוק, ולכן יש חשיבות יתירה בדבריו שאף הוא הודה להקב"ה, ואמר ראש הישיבה שדבר זה לא יתן לנו להיות שבור, כי אם אנחנו מרגישים שאנחנו רחוקים ואנחנו כלום, הרי אז יש חשיבות יתירה לכל תפלותינו.

• במוצאי שבת רקדו 'ונהפוך הוא' וכל שאר ניגוני פורים.

לו כח, אומר לו הרבי, יש לי עצה עבורך, יש את האבקה של הצדיקים, תקיים את העצות של הצדיקים וכך יהיה לך כח להמשיך ללכת ברגליך ולהחזיק מעמד.

• ודיבר אודות תיקון הכללי, שרבינו נתן לנו עצה כזו קלה, אבל ברגע שאמר את זה, זה נהיה קשה, ואמר שראה אחד האברכים שרץ מהר אחרי התפילה, ושאלו לאן אתה רץ, ואמר שיש לו פגישה, אמר לו ראש הישיבה אבל אתה גם רוצה כנראה להצליח בפגישה, ולכן תתעכב כמה דקות ותגיד תיקון הכללי ואז יהיה לך נשיאות חן ותצליח, ואמר שאנשים עובדים קשה כל היום ורוצים לישא חן ולמכור, וממהרים אחרי התפילה, הרי בכמה דקות הם יכולים לזכות לחן לכל היום.

• דיבר אודות האבקה שהצדיקים נתנו לנו, ואחד מהדברים הוא שלום בית, קצת אבקה, קצת מילים טובות וכל הבית מתהפך לטובה, עוד קצת אבקה עוד מילה טובה, ואמר שלחכם גדול קשה לדבר יפה בבית, כי לא מתאים לו להגיד את כל המילים היפות האלו,

סעודת ראש חודש שבט תשפ"ד

לתומכי הכולל

שהיתה, בכל זאת בער בקרבה איך יש צרות כה רבות לעם ישראל, ובדרשתו אמר זאת האדמו"ר בדמעות שלישי, הוא אף פעם לא בכה הוא היה לוחם כמפקד, יש ממנו שלשה או ארבעה דרשות שהוא נחנק מבכי, וזה אחד מהן, הוא לא מצליח לסיים את דרשתו, שרואים איך שיהודי הגיע לאן שהגיע ובכל זאת לא מוכן לקבל שיעשו צרות ליהודים.

היה לי היום חתונה בלעיקווד, בחור חשוב מאוד, רציתי לנסוע לחתונה, אבל הכולל חשוב לי מאוד, וקבעו שבר"ח יהיה סעודה לתומכי הכולל, אז העדפתי להיות כאן למען הכולל.

לומדים כעת בכולל דיני מילה בשבת, והגיע היום אחד המוהלים הגדולים ודיברו איתו את ההלכות הנוגע במציאות למעשה.

אני זוכר שהייתי אברך ולמדתי את ההוראה, והגעתי הביתה, ואבא שלי התחיל לשאול אותי מה הדין בתנור בשרי וכו', לא ידעתי מה הוא שואל, ידעתי להגיד את כל דברי הט"ז והש"ך, ואז הוא לימד אותי איך משתמשים למעשה בדברים שלמדו, אבא שלי דיין המון שנים ויש לו הרבה נסיון בזה, והוא לימד אותי איך עושים שאלה מכל דברים שלמדו.

וזה מה שעשינו לאחרונה בכולל, כשלמדו הלכות רפואה בשבת, אספנו אותם יחד עם

• סיימת עכשיו סוכה, הגמרא מסתיימת בדבר מעניין, אוי לרשע ואוי לשכינו, טוב לצדיק וטוב לשכינו, והאמת שזה נראה כמו סתירה, כי אם צדיק גר ליד רשע, האם אמרינן עליהם טוב לצדיק וטוב לשכינו, או שאומרים עליהם אוי לרשע ואוי לשכינו, ראיתי מאחד הצדיקים הקודמים, שתמיד יש את העיקר ויש את הטפל שהוא שכינו, לא תמיד מי שגר ליד השני הוא שכן, יש אחד שהוא העיקר ועושה את מה שהוא רוצה, ויש את השכן שמתסכל מה הוא עושה ומחקה אותו, ולכן מי ששכינו של הרשע ומסתכל מה הוא עושה ועושה כמוהו, אז הוא נחשב לשכינו של הרשע, אבל מי שלא עושה כמוהו, אלא עושה מה שהצדיק עושה הוא שכינו של הצדיק.

• סעודת ראש חודש היא דבר חשוב וגדול מאוד, רבינו אמר שזה סגולה לבנים.

• ראית בסוף סוכה את הגמרא של בילגה, שהמירה דתה והתחתנה עם שר משרי יוון, וכשנכנסו יוונים להיכל היתה מבעטת בסנדלה על המזבח וצעקה לוקוס לוקוס עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל, בפשטות זה נשמע דבר מאוד גרוע, איך שהיא היתה חוצפנית כזאת שבעטה על המזבח, אבל שמעתי מהאדמו"ר מליובאוויטש שהוציא מהגמרא הזאת, איך שרואים הבדל בין יהודי לגוי, שאף שהמירה דתה והיתה היכן

וכשהלך לאירועים ולא היה מחיצות הוא נעמד ויצא, היה לו בקושי מנין, אבל בזכותו יש היום קהילה יפה שם.

יש במשפחות מחלוקות שלמות בגלל שמות, אנשים עושים חשבונות המון שנים שנתנו את השם הזה ולא את השם הזה, לא כדאי לעשות שטויות, אם סבא נפטר צריך לתת שם אחריו, חז"ל אומרים ימחה שמי על המים מפני שלום בית, אם הקב"ה מוותר על שמו, בוודאי שהצדיק מוותר על שמו מפני שלום בית.

ילדים לומדים שפה מאוד מהר, הרבה יותר ממבוגרים, ראיתי לאחרונה נכנס איזה ילד במוסד אצלינו והוא לא ידע אידיש וקלט את השפה מיד, עכשיו יש עוד משפחה שהגיעה, וטראו שתוך זמן קצר הם ידעו מצויין את השפה שלנו.

אורחים מבחוץ שיוצא להם בדיוק להיכנס בבית הכנסת בהאשקי בקריה, גם אם הם שם כמה דקות לתפילה, הם מיד מרגישים שיש שמחה בלב אצל האנשים, כשאתה נכנס לבית כנסת אף אם לא תדבר עם אף אחד, אתה יכול להרגיש אם יש מתח בבית כנסת או לא, אנשים מרגישים שם את הרוגע ואת השמחה, פה בויליאמסבורג אף אחד לא מנסה, אלפי איש עוברים ליד בית הכנסת ולא נכנסים אפילו, אם היו נכנסים היו רואים ומרגישים.

עוד מעט כבר מגיע שעון קיץ, כל הקבלות שקיבלנו על עצמינו לשעון חורף, לקום לפנות בוקר וכדומה, עוד מעט זה נגמר...

הייתי אתמול לבקר אצל ר' שלמה פעדער, הוא אומר שהוא בונה עכשיו באומן עוד קומה, וזה יכול כפול משנה שעברה, היה לו שנה שעברה ארבע אלף איש, בשנה הקרובה יהיה שמונה אלף איש, שאלתי אותו איך התחיל אצלו כל הרגש שיש לו למען רבינו, כל הדרך שיש לנו מהבנין

חברי ההצלה, והם יודעים את כל החלק הפרקטי וכל השאלות שיש להם מדי שבת בשבת, ויחד ליכנו את השאלות.

- שאלתי פעם אחד הדיינים הגדולים איזה שאלה, והוא לא ידע לענות, הוא אמר שבחיים לא שמע שאלה כזאת, צריך ללמד את האברכים ללמוד בצורה כזאת שיוכלו לחשוב כל שאלה שיכול להיות.
- נתנו כברית את השם שלמה גבריאל, האברך שאל איזה שם לתת, אמרתי לו שאת השם הראשון נותנים לצד שלה, והסבא שנפטר שם לאחרונה קראו לו שלמה גבריאל, לכן כדאי שיתן שלמה גבריאל, הוא שואל מה יהיה כשהוא ירצה ליתן אליעזר שלמה אחרי מוהרא"ש, אמרתי לו שבליקוטי מוהר"ן לא כתוב לתת נחמן נתן או אליעזר שלמה, רק כתוב שצריך להגיע לאומן ראש השנה, אבל שמות צריך לתת קודם אחרי הסבא, ואחרי זה אם רוצים אפשר לתת אחרי צדיק וזה דבר יפה מאוד.
- אני נתתי את השם הראשון שלמה, עוד לפני שהתקרבתי למוהרא"ש... זה היה אחרי ר' שלמה גפן, הוא היה מגדולי התלמידים של הרה"ק מסאטמאר זי"ע, היה מהחיילים הגדולים שלו, כשהרבי מסאטמאר הגיע לכאן אחרי המלחמה, היה לו כמה חיילים שהיה יכול להניח אותם באיזה פינה נידחת, והם היו עושים שם את רצונו, זקיני ר' שלמה היה אדם גדול אבל רבו מסאטמאר אמר לו ללכת לעבוד, והלך ולא שאל שאלות.
- היה כעת ההילולא של זקיניו של חמי הרה"ק מוויטצען זצ"ל חמישים שנה מהסתלקותו, התאספנו כל הנכדים במוצ"ש באולמי ויואל משה, סיפרו שהוא נסע לשיקגו כי רבו מסאטמאר אמר לו, ולא היה שם כלום, אבל הוא נסע ולא שאל שאלות, היום יש שם קהילה גדולה, והכל זה פירות מהרה"ק מסאטמאר, כי הוא לחם שם שיהיה כשרות, שיהיה חלב ישראל, שיהיה סוכה וד' מינים,

שככה יהיה להם חברים, ואחרי כמה ימים כולם שוכחים מהחתונה ואין כלום.

הנקודה העיקרית היא אמונה והתבודדות, מי שיש לו את זה, יכול להיות שהוא ישמח מאוד בבית גדול ויפה ושאר הלוקסוסים, אבל בלי אמונה לא יהיה לו שמחה, ואין מה לקנא בו, כי הוא רק ירעב יותר ויותר, ושום דבר לא יספק אותו, יש אנשים שברגע שמסיימים לבנות את הבית, מיד מתחילים לתכנן בניה מחדש, כי אין משהו שישמח אותו, רק אם יש לאדם צדיק ואמונה והתבודדות, הוא יכול להיות שמח עם בית יפה ועם רכב יפה, אני לא עושה צחוק מהבתים היפים והרכבים היפים, אבל בלי העצות של רבינו שום דבר לא שווה כלום וזה לא מביא שמחה.

בנוגע גזירת החינוך, צריכים רחמי שמים מרובים, לא יודעים איך זה יסתיים, ואין ספק שאם כל מנהלי המוסדות היו יושבים יחד היה אפשר לבטל את הכל, חבל שאנשים לא יכולים להסתדר זה עם זה, מה לעשות שאנחנו בגלות, צריך לעשות את מה שצריך לעשות, אבל חייבים המון רחמי שמים.

השידוך של ר' מרדכי היה, שחמיו הוא ת"ח עצום ונכנס לשיבה, ושאל אותו שקשה לו איזה ירושלמי בתרומות, ומרדכי למד אז בתור בחור הרבה דרך הלימוד, ובדיוק למד את הירושלמי וידע להגיד שיש תשובה לזה בספר זה וזה, ומיד התקשר חמיו לשדכן שרוצה לסיים בכי טוב, והכל מגיע מדרך הלימוד.

ר' מרדכי התקרב לפניי בהיכל הקודש, אני הייתי איתו בידידות בתור בחור, כי הוא היה גר בקרית יואל, והיה שייך לסאטמאר הישן ולא מצאו את מקומם בתוך סאטמאר הגדול, ולכן הם היו מגיעים הרבה לסבא שלי בקארלסבורג, ופתאום שמתי לב שעברה תקופה ואני לא רואה אותו והתפלאתי איפה הוא, אחרי שהתחנתני הוא עוד היה

שלנו עד לציון של רבינו, זה בזכותו, היינו צריכים ללכת מסביב, בזכותו יש לנו דרך שמקצר את הכל.

שאלתי אותו למה הוא לא מבקש לכתחילה דמי הרשמה, אף אם הוא יחזיר את זה בסוף, הרי מי שמבשל לא יכול לדעת כמה אנשים יגיעו, הוא יבשל שמונה אלף מנות ויבואו רק ארבע אלף מה הוא יעשה, כי בן אדם שישלם לכל הפחות עשר דולר יבוא לאכול בסוף ולא יזמין סתם, זה פלא גדול.

הסעודה כאן היא סעודת עניים שעושים לפני החתונה....

הרה"ק מסאטמאר בירך כמה אנשים בקהילתו שיהיו עשירים, כי הוא שלח את הבחורים לגייס כסף לצדקה, ולא רצו לתת לסאטמאר, ואמר שאין לו ברירה והוא חייב לעשות עשירים בסאטמאר.

אני זוכר שבצעירותי היה לי פלא גדול, איך סבא שלי יכול ללמוד כל הזמן, אני חייב חברותא ללמוד ואילו הוא יושב כל הזמן ולומד ולא צריך שום חברותא, ואחרי שהתקרבותי וקיבלתי את המתנה של דרך הלימוד ראיתי שאני גם יכול, אפשר שיהיה ביום לבן אדם כמה חברותות שהוא רוצה, אבל התענוג שיש מלימוד בדרך הלימוד, אין כמוהו.

יש אנשים שכועסים עלי על ענין החתונות בזול, אבל תמיד זה אנשים שמחתנים ילד ראשון, אלו שמחתנים את הילד השמיני אומרים לי כולם שזה דבר כה מבורך, עכשיו בחתונה ניגש אלי אחד הסבים ואמר לי תודה על החתונה ואמר שבבית כנסת שהוא מתפלל היה ויכוח על זה, ואמר להם, שאין משהו יותר טוב מזה.

סיפר לי עכשיו אברך ששילם על חתונת ילדיו שלש מאות וחמישים אלף דולר, ועכשיו הזוג כבר התפרק... והוא עשה את זה כי אנשים חיים למען האחר, וחושבים

כאלה שנמצאים בויכוח האם זה נכון לגרוס משניות או לא, וכינתיים עבר עשר שנים ואני סיימתי מאות פעמים משניות, ועכשיו אני כבר יכול להגיד שעבר עוד עשר שנים, ב"ה הישיבה כבר קיימת שבע עשרה שנה, וזה גם נס שיש לי סבלנות לשבת כל כך הרבה שנים עם בחורים, ותבררו היום זה ישיבה אחרת לגמרי, ראש הישיבה כבר לא צועק על הבחורים שמאחרים...

היה פעם מסיבת חנוכה וחילקו לכולם סופגניות, והילד הגדול אמר לאמא שלו, הרי כשאני הייתי ילד קטן חילקו לכל אחד רבע סופגניה ולמה עכשיו נותנים לכל ילד קטן סופגניה שלימה, אמרה לו האמא, כי כשהיית ילד היה לך אמא שלימה והיה מספיק לך רבע סופגניה, אבל היום יש לילד רבע אמא לכן הוא צריך סופגניה שלימה... היום אני מאוד עסוק עם הרבה דברים אחרים בקהילה, פעם הייתי כולי בישיבה ורק בישיבה, ועכשיו צריך גם לעזור לאברכים, אז זה קצת על חשבון הבחורים, אבל ב"ה יושבים כל יום עם הבחורים ומדברים.

כשאני מגיע לקריה יום אחד בשבוע, זה כבר מתואם מראש, עם איזה אברכים אני הולך להיפגש...

השבוע בעז"ה אעשה את האויפרוף אצל אבא שלי, כי לי זה נוח להתאכסן אצל אבי, אבל אני לא יודע כמה יהיה נוח לאבי בווייליאמסבורג.

כל הקהילה התחילה להתפתח בקאנטרי בקיץ, כי שם הגיעו משפחות, ואברך אמר לי שהוא כבר מקורב עשרים שנה, אבל מה שעשיתי לו בקיץ הזה הוא לא הצליח לעשות בביתו עשרים שנה, כי לא היה להן מקום לשמוע התחזקות, ולא ידעו מה זה היכל הקודש.

מוהרא"ש סיפר שפעם הגיע יהודי אל הרב, ואמר לו, למה אני צריך לעבוד קשה, והרב

בחור, ובמוצאי שבועות אצל סבא שלי אני עולה על האוטובוס עם אשתי מבארא פארק לווייליאמסבורג, ואני רואה שמרדכי גם מגיע לאוטובוס, ואני חושב לעצמי הרי בקארלסבורג הוא לא היה, איפה יכול להיות שהוא היה בחג השבועות בבארא פארק, איפה הוא מצא מקום טוב בבארא פארק, הוא כל כך פחד שאני לא ישאל אותו.

סיפור ההתקרבות שלו הוא, שהיה איזה ליל שישי ועבר מחוץ לבית כנסת של מוהרא"ש עם חבר שלו, והוא חיפש שירותים, הוא נכנס לבנין, וניגש אליו בחור ואומר לו, שהשבוע אין שיעור כי מוהרא"ש לא כאן אלא ביבנאל, והוא חשב לעצמו, שאם כל יש שבוע יש כאן שיעור בליל שישי, אולי שבוע הבא אכנס לשמוע, ובשיעור הוא הרגיש שהדברים חודרים במוחו, כל הדברים שבוער בו, מסתדרים, ומאז הגיע שבוע אחרי שבוע.

אני חיפשתי כל כך הרבה משהו שיעזור לי בעבודת השם, ולכן כשהתקרבותי אמרו לי החברים, תן לזה ארבע שבועות ואתה לא שם, כי כל הזמן חיפשתי ועברתי ממקום למקום, צחקתי ולא ענית להם, כי ידעתי טוב למה אני זז מקום למקום, גם אני שאלתי לעצמי למה אני זז ממקום למקום, והיה לי תשובה לזה, כי אף מקום לא נתן לי תשובה אמיתית שאוכל להתעלות בעבודת השם, וברוך השם שכבר נהיה עכשיו עשרים שנה ולא עברתי, אני לומד משניות וחומש והתבודדות, ובשבת אני בשמחה וכו'.

לקח לי כמה שנים שאוכל לציית למוהרא"ש לקרוא קר"ש כרגיל, וכי אחרים לא קוראים קר"ש, אני לא יודע מה אחרים עושים, אני יודע שלי זה היה קשה, לעבור על הפרשה שנים מקרא לא היה לי קשה, אבל יש דברים פשוטים שהיה לי קשה.

יש כאן אברכים שזוכרים שאמרתי שאני כבר עשר שנים מקורב, ואמרתי שיש עוד

יגעו תולעים בגופו.

כשבתו של רבינו היתה חולה יש כמה סיפורים על זה מרבינו, יש סיפור אחד שרבינו שאל אותה איך היא מרגישה, ואמרה שלא כל כך טוב, שאל רבינו האם זה לא יותר טוב, וביקש ממנה שהיא תגיד שכבר יותר טוב, ואז היא תראה שהיא מרגישה יותר טוב, כי כח המחשבה של האיש מביא לאדם רפואה, אף שזה קשה מאוד לאדם שיש לו יסורים, אבל האמירה יכולה להביא רפואה.

שמעתי פעם מלואי שיינר, שהוא בכל שנותיו בתור ילד ובחור, הוא חשב כל הזמן איך הוא יכול להיות מיליונר, זה כח המחשבה...

אני זוכר שהיה לי את האפנדיציט, והיו לי יסורים גדולים, וכל פעם שנכנס אדם לבקר ושאל איך אני מרגיש, ועניתי ברוך השם, בכל פעם נהיה לי יותר טוב ויותר טוב, כל תשובה שעניתי ברוך השם, עשה לי ברוך השם יותר טוב.

ועוד סיפור סיפר רבינו מהמהראש"א בעת הביקור של רבינו אצל בתו כשהיתה חולה, רבינו נרדם שם וזקינו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע הגיע לרבינו לחלום, ושאל על מה אתה כל כך שבור, ואמר וכי איך לא אהיה שבור כשכתי חולה, אמר לו הבעל שם טוב הקדוש הרי יש לך עצה לספר סיפור של צדיק, כדכתיב מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו, שמי שמגדיל את הישועות של מלכו, מאן מלכי רבנן, דהיינו שהוא מספר ישועות וסיפורי צדיקים, הוא עושה חסד למשיחו ומביא חסדים ורפואות, ואז התעורר רבינו וסיפר את הסיפור שהיה אצל מהרש"א, שבכל לוויה שהעבירו בעירו, כשעברו ליד המנזר צעקו שם הגלחים וכו' וכולם ברחו ותפסו את הנפטר, ואמר המהרש"א, שבשעה שהוא יסתלק מהעולם ישימו את חידושי תורתו על מיטתו, ואם

יושב כאן ולומד כל היום, אמר לו הרב אתה יכול לבוא לשבת לידי, ואני אשלם לך, אמר היהודי שהוא לא מביין את הלימוד, אמר לו הרב תשב ותגיד תהלים עם כוס תה, ואני יפרנס אותך, היהודי התיישב, ואחרי כמה מזמורים נעמד ושוב התיישב ושוב נעמד, כשהגיע למזמור נ' הוא אמר לרב, תן לי לחזור לעבודה, ואין לי יותר טענות על הרב.

רבינו סיפר שהוא הגיע באוסטראה, ושם היה ספר של סיפורי המהרש"א, והיו צריכים לשלם על כל סיפור מטבע אחת, ולרבינו היה ג' מטבעות, ונתן את שלש המטבעות והביא משם ג' סיפורים.

אחד הסיפורים שהביא רבינו, סיפר פעם מוהרא"ש, שבאוסטראה עירו של המהרש"א היה איזה בחור שהוריד סטירה למת, ובאמצע הלילה הוא התחיל לצרוח שהמת תובע אותו לעלות לבית דין של מעלה, וככה התעורר בקולי קולות כמה פעמים, ואביו לקח אותו לרב העיר, למהרש"א, והוא ישב ולמד, ושמע את הסיפור, ואמר המהרש"א שילך לישון שם בחדרו, ואכן אחרי כמה דקות התחיל הבחור לצעוק, ואמר המהרש"א שיגיד לנפטר שיבוא אלי לבית דין של מטה, והגיע המת למהרש"א, ושאלו המהרש"א מה הוא רוצה, אמר המת שהבחור פגע בו והוא רוצה שהבחור יפייס אותו, התחיל המהרש"א לעורר את הבחור, אמר הבחור אני כבר לא יעשה את זה שוב, אך אחד לא צריך לעורר אותי ולהגיד לי מוסר, ושאל המהרש"א את המת, איך יכול להיות שרק עכשיו הסתלקת מהעולם וכבר אתה יכול לבוא ולתבוע אנשים בדין תורה, ענה המת שבגלל שבכל חייו הוא החזיק לומדי תורה לכן הוא עבר את הכל.

אני זוכר שכל השנים שלי הן לפני החתונה והן אחרי החתונה פחדתי מזה שהגוף יהיה מאכל לתולעים, ונרגעתי כששמעתי ממוהרא"ש שמי שלומד הרבה משניות לא

מאוד ללמוד בעיון, אמרתי לו שהוא ישים דגש על הלכה, וברוך השם כך היה.

בישיבה יש כל יום שיעור בדף גמרא, ויש כל יום שיעור בהלכה על ידי ר' שמואל אייכנשטיין, ובין לבין לומדים סדר דרך הלימוד, כמו בכל הישיבות שיש סדר כזה וסדר כזה, אבל באמצע לא עושים כלום... וכאן בין שיעור לשיעור לומדים דרך הלימוד.

למה גוי ששבת חייב מיתה, כי גוי חייב לעבוד כל היום, שיהיה עסוק כל הזמן, אחרת זה מסוכן.

במשרד כדאי לקחת משניות, וטור שו"ע לא כל כך מתאים למשרד, אבל צריך ללמוד הלכה, לומדים מארבעה טורים עד ההלכה, ולא צריך לדעת משהו מיוחד קודם לכן, צריך להבין קצת לשון קודש.

שבוע שעבר כתבתי מכתב לאבא, שאמר שהוא שולח מהשולחן שבת אם הילד מכניס אצבע לפה, לא עושים דבר כזה, זה גם לא יעזור, אני מקווה שלא מפריע לו שאני כותב לו ככה, אני יכולתי בזמן הזה לכתוב ספרים... אבל אני רוצה לעזור לו.

כשילדים שואלים שאלות צריך להקשיב להם ולענות להם, מספרים שפעם בליל פסח שאל אחד הילדים שאלות לאביו, וענה לו האבא, מה אתה רוצה עכשיו, תשאל את כל השאלות האלו בליל פסח... אפילו בליל פסח אין להורים סבלנות, וזה ממש חבל.

הרבה פעמים אנשים שואלים שאלות קשות מאוד, היה לי אתמול שאלה קשה מאוד, אברך שואל מה לעשות שלא מריח לו טוב הקשר בין אביו לילדיו הנכדים, זה שאלה קשה, הוא הולך לאביו לשבת ופתאום הם נעלמים וכו', הדרך הקלה ביותר זה לנתק ולא ללכת, אבל חייבים ללכת לדרך הממוצע, זה מאוד קשה אבל אסור להיות קיצוני, קיצוני זה הכי קל והכי עצלני.

הם יתחילו לצפצף בפעמונים וכו' שיניחו את המיטה, וכך עשו, והמהרש"א התיישב על מיטתו, והתחיל לדפדף בחידושי המהרש"א, ובכל דף שדפדף שקע בנין הטומאה עוד ועוד, ואפשר לראות היום את הבנין השקוע באדמה.

כשמספרים דברים כאלו לילדים זה לא מפחיד, אנחנו המבוגרים קשה לנו לקבל דברים של מיתה, אף שזה המציאות, אבל קשה, אבל ילדים מקבלים את זה מאוד קל, ויודעים שיש גן עדן, שואלים את הילדים איפה סבא, ועונים סבא בגן עדן.

השבוע היה סיפור בעצתו האמונה עם הדוב, היה אפשר לספר את הסיפור שוב ושוב עשרות פעמים, הילדים ביקשו לספר עוד ועוד, הם ראו את התמונה ולא הורידו את העיניים, השבוע הכנסתי סיפור של כלב, שמוהרא"ש הלך הפצה ונכנס לחנות, ובעל החנות שפך את לבו שלא יודע מה לעשות, שכל כמה ימים מגיע כאן כלב ועולה על המשקל, הופך לו את החנות, ואחרי חקירה ודרישה הבין מוהרא"ש שהוא ירש לאחרונה את החנות מאביו, ושאל מוהרא"ש אולי אביו לא הקפיד במשקולות וכו', ואמר לו מוהרא"ש שיעשה צרכי רבים לתיקון, ויסייע לו להדפיס את הספרים, סיפור כזה מלמד את הילדים להיזהר בממון חבירו, ושידעו שיש עולם הבא וגלגולים, ושידעו שאם גנבו יש דרך תשובה.

המון אנשים כותבים לי מכתבים, שזה הדבר היחיד שמטריד אותם, שכשהיו צעירים לקחו משהו מהחנות, ולא יודעים מה לעשות, החנות כבר נסגרה מזמן, אבל השו"ע נותן לכל אחד דרך תשובה, ואפשר לעשות צרכי רבים, אם תלמדו תיקוני זוהר תראו שכתוב שם עשרות פעמים שתשובה מועלת לכל הפגמים החמורים ביותר.

הדיין למד אצלי בתור ילד, ואמרתי כבר אז שהוא יהיה דיין, וכשהיה בחור צעיר ואהב

הילדים, כי אי אפשר לשמור על הילד כל הזמן, אבל אם ידברו איתו שוב ושוב, הוא ידע מה לעשות, וידע לספר, אני לא פסיכולוג ואני לא יודע למה כשמישהו פוגע בילד, הילד עושה מזה סוד כמוס, ולא מספר, ורק כשמתבגר הוא מתחיל לספר מה היה כשהיה ילד, לכן צריך להגיד לילדים שידברו ויספרו, ואחרי זה יש טענות למה כותבים על זה בגיליון, הרי הגיליון הזה יציל להם את הילדים.

מישהו שאל לאחרונה אחד ממנהלי המוסדות למה הם לא מדברים מקדושה, הרי הרה"ק מסאטמאר זי"ע אמר לדבר הרבה מקדושה, ענה לו המנהל, שהיום כבר אין צורך ב"ה.... ברוך השם יש לכולם כובע יפה ושטריימל יפה וגרביים לבנות.

יש דברים שיש לשנות בעצתו אמונה באנגלית, למשל ענין תגלחת שערות הראש, במכתבים באנגלית כותבים לכסות שער הראש.

הגמרא מספרת שאבא אומנא קיבל פריסת שלום כל יום מן השמים, ואביי קיבל פעם בשבוע, ורבא פעם בשנה, ואביי בדק את אבא אומנא וראה את הדברים הגדולים שעשה, ובפשטות נשמע שאבא אומנא היה מאוד גדול, ואביי ורבא פחות, אבל לא יכול להיות, כי אביי ורבא הרי היו אביי ורבא, ראיתי פירוש יפה על זה בעצתו אמונה, שאבא אומנא היה בן אדם שהיה צריך כל הזמן חיזוק מן השמים, ולטיפה מן השמים, אבל אביי ורבא לא היו צריכים, יש שליחי חב"ד שיוצאים לאיזה פינה נידחת, ואף אחד לא מלטף אותם כל יום על כל עבודתם שעושים, בהקמת מקוה וכשרות המזון וכו', פעם בשנה מגיעים לרבי לכינוס השלוחים ומקבלים כוחות.

יש הרבה שלוחים ששומעים את השיעור, כי שומעים הרבה פשטות היהדות, זה הדברים שהם עוסקים בזה, כיפה ופיאות ומזון כשר

כשהולכים להשכיב את הילדים צריך להיות איתם, יש כאלו שלוקחים איתם ספר ללמוד עד שנרדמים, אני לא לומד, אני מתבודד, זה חדר ההתבודדות שלי, אני אומר תודה להקב"ה על כל ילד, ותוך כמה דקות כולם נרדמים, אם אני עסוק בעוד דברים זה יקח שעה ויותר, אבל אם רגועים והראש שלנו פנוי בשבילם זה יקח כמה דקות, זה לא הולך ביום אחד, לאט לאט, ולא מניחים כולם לישון באותו זמן, הילדים הקטנים הולכים לישון יותר מוקדם ואחרי זה המבוגרים יותר, אפשר לדבר דרשות יפות אבל בסוף מגיע הרגע של ההתמודדות איתם...

בשבת אחה"צ חייבים ללכת לישון אצלינו, זה אש, אם ההורים הולכים לישון אסור לילדים להיות ער לבד, רוב הבעיות קורות בשבת אחה"צ, הרי כל אחד מכם מכיר כמה סיפורים של פגיעות בילדים, אני כבר שמעתי עשרות ומאות סיפורים, רוב הסיפורים קורים בשבת אחה"צ ובשישי אחה"צ.

יש כמה בעיות בקדושה אצל הילדים, יש מה שהילדים אינם מתנהגים בקדושה זה עם זה, זה דבר אחד, ועל זה חייב המלמד לחנכם ולדבר אליהם שוב ושוב, אבל הבעיות הכבדות קורות כשמישהו מבוגר פוגע בילד, זה משהו שפוגע את הילד לדורות, וזה קורה בזמנים הרפויים האלו, הרבה מהבעיות האלו קורות בסעודה שלישית כמכבים את האור.

אפשר להשכיב את הילדים אחה"צ כשהם קמים מוקדם בבוקר, כשאני הולך בשבת בשבע בבוקר לבית הכנסת אני לוקח איתי את הילדים הקטנים.

כשהייתי ילד לא ידעתי שיש חברת תהילים ועונג שבת, ההורים שלי הקפידו מאוד שנלך לישון בשבת אחה"צ, ולא להסתובב...

אבל יש דבר יותר חשוב מזה, לדבר עם

מאוד נהניתי לשבת איתכם, זו זכות גדולה לעזור ללומדי הכולל, ישר כח ר' משה אריה על העזרה לאברכי הכולל, הכולל שלנו הוא מהכוללים היפים ביותר בסכומי התשלום לאברכים, משלמים 350 דולר לאברך לשבוע, 1400 לחודש, ומשלמים גם בבין הזמנים, הם מקבלים הנחה באומן, חצי מחיר מהקומה העליונה, בקומה העליונה עולה 700 דולר, והם מקבלים הנחה של 350 דולר, אם הם רוצים הם יכולים לרכוש מיטה בקומה ראשונה אבל יש להם הנחה של 350 דולר.

סבא שלי היה מחלק אוכל במירון, היום יש ארגונים גדולים, אבל אז לא היה, והוא בישל סיר מרק וחילק לאנשים לאכול, זה זכות לתת לאנשים שמגיעים לצדיק, זה סיוע לצדיק, בל"ג בעומר העבר ישבתי אצל אבי ועזרתי לקלף ירקות לציבור שהגיע.

נסעתי לפני שלושים שנה עם סבא שלי למקומות הקדושים, ועד לרגע זה אני זוכר את הצלחת מרק שקיבלנו בליזענסק, אחרי שטולטלנו כל כך בטירדת הדרך, וזה היה העבודה של הרה"ק ר' ישעי' מקרעסטיר.

עוד מעט נוסעים לאומן, השנה חל ר"ה ביום חמישי ושישי, ואח"כ יש לנו גם את השבת קודש, צריך כבר לצאת ביום ראשון לאומן, אולי ניסע דרך מולדובה, שנה שעברה היה קשה מאוד וארוך מאוד, דבר אחד יהיה יותר קל השנה בעז"ה, נעשה אוהל לסעודות, ולא יצטרכו כל הזמן לפנות את הבית מדרש לסעודות, יהיה אפשר ללמוד כל היום בבית מדרש באין מפריע, אין כמו לנסוע יחד עם חברים, זו שמירה מעולה, כי בדרכים אנשים יכולים ליפול בקלות ירחם השם, מוהרא"ש אמר שתמיד יש איזה מניעה באומן, אם אין שום מניעה יש דרכים קשות או מיטה לא נוחה וכו'.

בעז"ה ביום ראשון החתונה אני מזמין אתכם, אני לא מחייב לבוא, יהיה גם שבע ברכות

- ומזוזה ותפילין וציצית, אחד מהם אמר לי שלפעמים הוא יושב שבועות ארוכים ואף אחד לא דורך שם, אבל הוא נמצא שם כי אולי מישהו ידרוך ויצטרך משהו.
- כל האדמורי"ם בליובאוויטש דיברו דברים עמוקים, אבל הרבי האחרון עיקר דיבורו היה בפשטות היהדות ובקיום המצוות כפשוטן, ליטול לולב ולהדליק נר חנוכה ולהניח תפילין.
- באמירת ברכי נפשי, דוד המלך מתאר את כל הבריאה, ובאמצע הוא שואג מה רבו מעשיך ד', ומתי הוא אומר את זה, בפסוק יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב, כי זה הפליאה הגדולה ביותר בבריאה, הרי יצאת אתמול לעבוד וראית שלא הצלחת ולא היה כלום, ושוב היום בבוקר אתה קם ויוצא לעבודה וחושב שאתה הולך לכבוש את העולם, זה נפלאות הבריאה, כל יום מחדש.
- יש עשירים שאוהבים שניגשים אליהם בעזות, כי בסוף הם בני אדם, ונהנים כשלא מסתכלים עליהם כעבודה זרה.
- מזמור כ"ה בתהלים הולך על סדר הא"ב, אבל חסר אותיות ב' ו' ק, וזה גימטריא של ק"ח, כמנין גיהנום, כי אמירת מזמור זה מסוגל להחסיר את הגיהנום, ואנחנו נוהגים להגיד את זה כל יום בנפילת אפיים, בזוה"ק פרשת במדבר כתוב, שיגידו את זה כל יום, וכשאומרים 'אליך ד' נפשי אשא', יכוונו שמוכנים שהקב"ה יקח את נפשינו, מוהרא"ש מביא את זה בסידור, הרבה שנים ביקשתי על זה שאני יוכל לכוין כך באמת כשאני אומר אליך ד' נפשי אשא.
- כל יום אחרי התפילה אני מכריז לבחורים, שאנחנו הולכים לעשות עכשיו תיקון שובבי"ם באמירת תיקון הכללי, לאנשים יותר קל לצום ולעשות תיקון רש"ש מאשר להגיד י' מזמורי תהלים, אצל סבא שלי היו אומרים את תיקון הרש"ש.

לעשות בנפרד אלו שהם נכדים מזיווג ראשון ואלו שהם נכדים מזיווג שני, והחצי האלו יוציאו חרם על הספרים שידפיסו החצי השני, וכך תוך חצי שנה יהיה מודפס כל הספרים של הסבא... והוא שאל מה הסבא אשם שאף אחד מהנכדים לא רוצה לריב אחד עם השני, והאמת שהדבר היפה ביותר שיש, זה שאין מחלוקת, שום דבר לא שווה כשיש מחלוקת.

בקריה, צריך להודות לד', ב"ה שההורים שלי משתתפים כל כך יפה בשמחות, אבי שליט"א עשה הזמנות לחתונה לידידיו ותלמידיו, אנשים רק אוהבים לשמוע איפה יש מחלוקת, ואם יש שלום זה לא מעניין.

- כשהתאספנו במוצאי שבת בהילולת זקני מוטיצין, דיבר שם ר' שמעון זאב מייזליש, ואמר שיש לו רעיון איך יצליחו להדפיס את הספרים של זקנינו, צריך לעשות מחלוקת רצינית במשפחה, ויש לו גם רעיון איך,
